

Ὁ Θιέρσοσ ἦτο ἡκιστα ἐνθαρρυντικός. Ἡμέραν τινα ἐν Βερσαλλίαις, καθ' ἃν χρόνον διέτελει πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως, βουλευταὶ τινες, οἵτινες προεγευσμάτιζον μετ' αὐτοῦ, ἐπελήφθησαν ἐν τῇ συνδιαλέξει αὐτῶν τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ ὁ κ. Teisserenc de Bort, ὑπουργὸς τῶν δημοσίων ἔργων, ἤρωτησε τὸν Θιέρσον ἐὰν ἐνόμιζεν, ὅτι ἡ Γαλλία θὰ ὤφελετο μεγάλως ἐκ τοῦ ἔργου τούτου. Ὁ Θιέρσοσ ἠγέρθη καὶ ἤρχισε νὰ ὀμιλῇ διατρέχων κατὰ μῆκος τὴν αἴθουσαν. «— Ἐὰν ἡ ὑποβρύχιος σήραγγὲς ὑφίστατο τῷ 1870, εἶπε, γνωρίζετε τί ἤθελε συμβῆ; ἡ Ἀγγλία δὲν θὰ ἐστελλεν οὐδὲ ἓνα στρατιώτην πρὸς βοήθειάν μας· ἀλλ' ἐπερχομένης τῆς κρίσιμου στιγμῆς, θὰ ἐνεφανίζετο καὶ θὰ ἐζήτει τὸ Καλαὶ ὡς ἀμοιβὴν τῆς ἐπικουρίας, τὴν ὁποίαν ἤθελε παράσχει εἴτε εἰς ἡμᾶς εἴτε εἰς τὴν Γερμανίαν. Οὕτως ἡ ἄλλως θὰ ἐγίνετο κυρία τοῦ Καλαί. Ὅταν ὑπάρξῃ σήραγγὲς ὑπο τὸν πορθμὸν, ἡ Ἀγγλία θὰ θελήσῃ νὰ ἔχῃ ἐν Γιβραλτάρ ἐπὶ τῆς γαλλικῆς παραλίας. Θὰ περιμένῃ μὲν ἐν ὑπομονῇ τὴν κατάλληλον στιγμήν, ἀλλ' ὅταν παραστῇ ὁ καιρὸς, θὰ ῥιφθῇ πάσῃ δυνάμει ἐπὶ τῆς περιποθῆτου λείας. Ἡ δύναμις τῆς Ἀγγλίας ἐγκεῖται εἰς τὴν νησιωτικὴν αὐτῆς θέσιν· οἱ Ἀγγλοὶ γνωρίζουσι τοῦτο, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ χώρα των συνδεθῇ πρὸς τὴν ἡπειρον δι' ὑποβρυχίου σήραγγος, δὲν θὰ αἰσθανθῶσιν ἑαυτοὺς ἐν ἀσφαλείᾳ πρὶν ἢ καταστῶσι κύριοι τῶν δύο ἄκρων τῆς σύριγγος.»

Μρ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐν τῷ ταχυδρομείῳ.

Κυρίως τις ῥίπτει ἐπιστολὴν εἰς τὸ γραμματοκιβώτιον, μεθ' ἧς μένει ἰστάμενος εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν.

Εἰς μάγκας τῷ φωνάζει ὅπισθεν·

— Ἐ, λοιπὸν, τί τρέχει; Μήπως περιμένεις τὴν ἀπάντησιν;

*
**

Πάντοτε σχεδὸν τὸ θυμίαμα, τὸ ὁποῖον δὲν καίει δι' ἡμᾶς, μᾶς φέρει πονοκέφαλον.

*
**

Ἡ κυρία Α*, ἥτις μετὰ τοῦ κάλλους αὐτῆς θέλει νὰ ἐπιδεικνύῃ ἐνίοτε καὶ πνεῦμα, ἠρώτα προχθὲς γνωστὸν τῆς κύριον·

— Τί διαφορά ὑπάρχει μεταξὺ ἐμοῦ καὶ ἐνὸς ὠρολογίου;

— Κυρία, ἀπεκρίθη οὗτος εὐφρῶς, τὸ μὲν ὠρολόγιον σημεῖονει τὰς ὥρας, ἐνῶ σεῖς κάμνεις νὰ τὰς λησμονῇ τις.

*
**

Ἄλλη τις πρὸ πολλοῦ ἤδη εἰσελθοῦσα εἰς τὸ φθινόπωρον τοῦ βίου, ἠρώτα ἀκκιζομένη νεανίαν τινά·

— Τί ηλικίαν μοῦ δίδετε;

— ὦ! ἔχετε ἤδη ἀρκετὴν, ἀπεκρίθη ὁ μικρὸς αὐθάδης, καὶ χωρὶς νὰ σὰς δώσω ἐγὼ καθόλου!

*
**

Μεταξὺ ἱατροῦ καὶ ἀσθενοῦς.

— Λέτε λοιπὸν ὅτι ἐξκολληθεῖτε νὰ ὑποφέρετε ἀπὸ τὸ στομάχι;

— Ναι, ἱατρὲ, ὑποφέρω.

— Μὰ ἠκολουθήσατε κατὰ γράμμα τὴν συμβουλὴν μου;

— Μάλιστα, ἱατρὲ. Καθὼς μὲ διατάξατε, δὲν καπνίζω πλέον παρά μόνον μετὰ τὸ φαγητόν.

— Πῶς δηλαδὴ;

— Ναι, ἀπὸ τὸ μεσημέρι ἕως εἰς τὰς ἑπτὰ τὸ ἑσπέρασ, καὶ ἀπὸ τὰς ὀκτῶ πάλιν ἕως τῆς δώδεκα!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ὅποταν ἀξιώματα ἔχῃ κανεὶς μεγάλα πᾶν ὅ,τι πράξῃ εἶνε καλὸν ὡς μέλι μετὰ τὸ γάλα· κατὰ τὴν θέσιν δὲ εἰς ἣν διατελεῖ ὁ πρᾶττων, τὰ πράγματα ἀλλάζουσι συνήθως τῶνομά των. (Μολιέρου).

* * Ὁ ἄνθρωπος ὁ συγκρίνων τοὺς χρόνους, ἐν οἷς ζῇ, πρὸς τοὺς τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος τοῦ κατὰ φαντασίαν μόνον ὑπάρχοντος, δύναται νὰ ὀμιλήσῃ περὶ παρακμῆς καὶ καταστροφῆς· ὁ εὐσυνείδητος ὅμως ὁ μελετήσας τὸ παρελθόν, δὲν διατίθεται οὕτως, ὥστε νὰ θεωρῇ τὸ παρὸν μὲ ὄμμα κατηφὲς καὶ ἄπελπι. (Μακώλεϋ).

* * Οὐδέποτε εἶνε δυνατόν νὰ ἔχουσι φρόνημα μέγα καὶ νεανικὸν οἱ πρᾶττοντες μικρὰ καὶ φαῦλα· διότι ὅποια εἶνε τὰ ἔργα περὶ ἧς διατρίβουσιν οἱ ἄνθρωποι, τοιοῦτον ἐξ ἀνάγκης καὶ τὸ φρόνημα ἔχουσι. (Δημοσθένης).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν Κρησιᾷ, ὅπου ἐπὶ ἔτη ἀπὸ τῆς ἀποβιώσεως τοῦ συζύγου αὐτῆς ἐγκατεβίου, ἐν μικρᾷ τινι ἰδιοκλήτῳ χωρικῇ οἰκίᾳ, ἀπεβίωσε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα (23 Μαρτίου) ἡ χήρα τοῦ ἠρώως τῆς Κλεισθίας Κίτσου Τζαβέλλα, ἡ ἱστορικὴ Βασιλική. Ἡ γυνὴ αὕτη, γράφει ὁ «Αἰὼν», εἶνε μία τῶν ἐπιζητησῶν γυναικῶν τῆς ἀθανάτου ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου. Ἀφοῦ, ἔνοπλος, συνεξήλθε καὶ αὕτη μετὰ τοῦ Τζαβέλλα, φέρουσα ἐπ' ὤμων τὸν πρωτότοκον υἱόν της, νήπιον μηνῶν δέκα καὶ ὀκτῶ, καὶ αὕτη ἔγγυος οὔσα, ἔριψεν αὐτὸν ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν, ὅπως ἐλευθερωτέρα ἀπομένουσα ἀγωνισθῇ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν συνεξελθόντων προμάχων τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας. Τὸ τέκνον της ἐκεῖνο, ὁ Δημήτριος, αἰχμαλωτίσθη τότε, ἐξηγοράσθη ἀπὸ τοῦ αἰχμαλωτίσαντος Πασσᾶ ἀντὶ τεσσαράκοντα Τούρκων. Λέγεται ὅτι ὁ Πασσᾶς, ἀμφισβητῶν τὴν ταυτότητα τοῦ τέκνου ἐνώπιον τῶν γονέων αὐτοῦ, ἠθέλησε νὰ πεισθῇ δι' ἰδίας